

Odwołanie złożone w dniu 27 czerwca 2005 r. przez Giorgio Lebedefa od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie T-191/02 Giorgio Lebedef przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-268/05 P)

(2005/C 243/07)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 27 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Giorgio Lebedefa, reprezentowanego przez adwokatów G. Bouneou i F. Frabetti, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (pierwsza izba) z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie T-191/02 Giorgio Lebedef przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich.

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

Uchylenie wyroku Sądu z dnia 12 kwietnia 2005 r. w sprawie T-191/02 Giorgio Lebedef, urzędnik Komisji Wspólnot Europejskich, zamieszkały w Senningerbergu (Luksemburg), reprezentowany przez adwokatów G. Bounéou i F. Frabetti, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (pełnomocnik: J. Currall, z adresem do doręczeń w Luksemburgu) mającej za przedmiot wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 grudnia 2001 r., w której odstąpiła ona od porozumienia ramowego z 20 września 1974 r., ponownie przyjęła zasady postępowania odnośnie ustalonych w dniu 19 stycznia 2000 r. między większością organizacji związkowych i zawodowych oraz administracją Komisji poziomów, instancji i procedur uzgodnień, zatwierdziła porozumienie z dnia 4 kwietnia 2001 r. dotyczące środków do dyspozycji przedstawicieli personelu, zatwierdziła zawarte w załączniku I do porozumienia ramowego z dnia 20 września 1974 r. postanowienia o strajkach, wezwała wiceprzewodniczącą Komisji Neila Kinnocka do podjęcia negocjacji z organizacjami związkowymi i zawodowymi oraz przyjęcia przez Komisję przed końcem marca 2002 r. nowego porozumienia ramowego oraz zawarcia w szeregu wymagających uzgodnień z organizacjami związkowymi i zawodowymi nowelizacji Regulaminu pracowniczego zmiany przewidującej możliwość przyjęcia regulaminu wyborczego w drodze referendum wśród personelu instytucji, oraz w zakresie, w jakim jest to niezbędne o stwierdzenie nieważności pisma Neila Kinnocka z dnia 22 listopada 2001 r. przesłanego do każdego z przewodniczących związków zawodowych z informacją o jego decyzji w przedmiocie zwrócenia się do Komisji o dokonanie w dniu 5 grudnia 2001 r. wypowiedzenia wspomnianego porozumienia ramowego z 20 września 1974 r. oraz o przyjęciu szeregu z powyżej wspomnianych postanowień, oraz o stwierdzenie nieważności decyzji E. Hålskova z dnia 6 grudnia 2001 r. w sprawie odmowy oddelegowania skarżącego na

misję w celu udziału w dniu 7 grudnia 2001 r. w uzgodnieniach dotyczących „zbiorczego pakietu projektów zmian Regulaminu pracowniczego”.

Zarzuty i główne argumenty:

Na poparcie żądania uchylenia zaskarżonego wyroku wnoszący odwołanie kwestionuje jego część czwartą, pkt 96-103. Konkretnie chodzi o dopuszczalność „(...) wniosku o stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 5 grudnia 2001 r. w części, w której przyjęto w niej zasady postępowania w zakresie, w jakim odbierają one skarżącemu uprawnienia wynikające z porozumienia z dnia 4 kwietnia 2001 r.”.

Zasady postępowania, w zakresie, w jakim wykluczają z udziału w organach uzgodnieniowych związków zawodowy, który reprezentował w nich skarżący, wywiera wpływ na jego sytuację pozbawiając go uprawnień przysługujących mu jako przedstawicielowi związkowemu w tych organach (zob. podobnie wyrok z dnia 11 maja 1989 r. w sprawach połączonych 193/87 i 194/87 Maurissen i Union Syndicale przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu, Rec. str. 1045 oraz wyrok z dnia 14 lipca 1998 r. w sprawie T-42/97 Lebedef przeciwko Komisji, RecFP str. I-A-371 i II-1071, pkt 18-21). W związku z tym zasady postępowania naruszają jego interesy i powodują powstanie po jego stronie legitymacji do wniesienia skargi o stwierdzenie ich nieważności.

Wniosku tego nie podważa orzecznictwo zawarte w wyrokach Sądu z dnia 22 czerwca 1994 r. w sprawach połączonych T-97/92 i T-111/92 Rijnoudt i Hocken przeciwko Komisji, RecFP str. I-A-159 i II-511, pkt 82 i 86 oraz z dnia 15 lipca 1994 w sprawach połączonych T-576/93 do T-582/93 Browet i in. przeciwko Komisji, RecFP str. I-A-191 i II-619, pkt 44. Sytuacje rozpatrywane w tych sprawach różniły się bowiem od niniejszego sporu, gdyż tutaj uprawnienia wnoszącego odwołanie wynikają bezpośrednio z zasad gospodarowania środkami pieniężnymi i jakkolwiek zostały mu przyznane w celu ułatwienia udziału związku zawodowego w uzgodnieniach, podlegają procedurze spornej na podstawie Regulaminu pracowniczego, jako że wpływają bezpośrednio na jego własną sytuację prawną.

W zaskarżonym wyroku, w odniesieniu do wskazanej kwestii dopuszczalności, Sąd przyjął de facto, że A&D (związek zawodowy wnoszącego odwołanie) nie jest reprezentatywny. Wnoszący odwołanie kwestionuje to stanowisko, ponieważ w zasadach postępowania nie ustala się w sposób obiektywny reprezentatywności organizacji pracowniczych i popełniono oczywisty błąd w jej ocenie porównawczej. Co więcej, naruszono zasady równego traktowania i niedyskryminacji, prawo do obrony, obowiązek uzasadnienia, zakaz arbitralności w postępowaniu oraz art. 24 a Regulaminu pracowniczego.